

DAVID JA SAUL SAMASSA LUOLASSA

”Katso itse, isäni, katso tätä viittasi liepeen kappaletta, joka on minun kädessäni.”

1. Kertomuksen taustatietoja

Saul vainosi Daavidia ja etsi häntä surmataksaan hänet. Saul määräsi tapettavaksi myös 85 pappia, kun epäili näitä salaliitosta Daavidin puolesta.

Daavid pakeni ja piileskeli Saulia. ”Silloin Daavidin luokse kokoontui kaikenlaista ahdingossa olevaa, velkaantunutta ja katkeroitunutta väkeä, ja hän rupesi heidän päämieheksensä. Näin liittyi häneen (Daavidiin) noin neljäsataa miestä.”

- Kertomuksen tapahtumapaikka
- Ajallinen yhteys muihin kertomuksiin
- Kertomuksessa esiintyvät henkilöt
- Vieraat termit

2. Itse kertomus Raamatusta

1 Sam. 24. luku

Mutta Daavid lähti sieltä ja oleskeli Een-Gedin vuorten huipuilla. Kun Saul palasi ajamasta filistealaisia takaa, ilmoitettiin hänelle: "Katso, Daavid on Een-Gedin erämaassa." Niin Saul otti kolmetuhatta valiomiestä koko Israelista ja meni etsimään Daavidia ja hänen miehiään Kauriskallioiden itäpuolelta.

Daavid saa tilaisuuden

Kun Saul tuli tien varrella oleville karjatarhoille, oli siellä luola; ja Saul meni luolaan tarpeelleen. Mutta Daavid ja hänen miehensä istuivat luolan perällä. Niin Daavidin miehet sanoivat hänelle: "Katso, tämä on se päivä, josta Herra on sanonut sinulle: 'Minä annan vihamiehesi sinun käsiisi, tehdäksesi hänelle, mitä hyväksi näet.'" Daavid nousi ja leikkasi salaa kappaleen Saulin viitan liepeestä. Mutta sen jälkeen Daavidin omatunto soimasi häntä siitä, että hän oli leikannut Saulin viitan lievettä. Daavid sanoi miehille: "Pois se! Herra varjelkoon minua tekemästä sitä herralleni, Herran voidellulle, että satuttaisin käteni häneen; sillä hän on Herran voideltu." Daavid kovisti miehiänsä eikä sallinut heidän hyökätä Saulin kimppuun. Niin Saul nousi luolasta ja meni matkaansa.

Daavid ja Saul kohtaavat

Sen jälkeen Daavid myös nousi, lähti luolasta ja huusi Saulin jälkeen: "Minun herrani, kuningas!" Kun Saul katsahti taaksensa, kumartui Daavid kasvoilleen maahan ja osoitti kunnioitusta. Daavid sanoi Saulille: "Miksi sinä kuuntelet ihmisten puhetta, jotka sanovat: 'Daavid hankkii sinulle onnettomuutta'? Katso, näethän nyt omin silmin, kuinka Herra tänä päivänä antoi sinut minun käsiini luolassa, mutta minä säästin sinut, vaikka minua neuvottiin tappamaan sinut; sillä minä ajattelin: 'Minä en satuta kättäni herraani; sillä hän on Herran voideltu.' Katso itse, isäni, katso tätä viittasi liepeen kappaletta, joka on minun kädessäni. Kun minä leikkasin sen sinun viittasi liepeestä enkä sinua tappanut, niin ymmärrä siitä ja näe, ettei minulla ole tekeillä mitään pahaakaan tai rikollista ja etten minä ole sinua vastaan rikkonut, vaikka sinä vainoat minua ottaaksesi minulta hengen. Herra tuomitkoon meidän välillämme, minun ja sinun, ja Herra kostakoon sinulle minun puolestani, mutta minun käteni ei sinuun satu. On, niin kuin vanha sananlasku sanoo: 'Jumalattomuus tulee jumalattomista'; mutta minun käteni ei sinuun satu. Kenen jälkeen Israelin kuningas on lähtenyt? Ketä sinä ajat takaa? Koiranraatoa, yhtä kirppua! Herra olkoon tuomari ja tuomitkoon meidän välillämme, minun ja sinun; hän nähköön ja ajakoon minun asiani ja auttakoon minut sinun käsistäsi oikeuteeni."

Saul ymmärsi tappionsa

Kun Daavid oli päättänyt tämän puheensa Saulille, sanoi Saul: "Eikö se ole sinun äänesi, poikani Daavid?" Saul korotti äänensä ja itki ja sanoi Daavidille: "Sinä olet minua vanhurskaampi, sillä sinä olet tehnyt minulle hyvää, vaikka minä olen tehnyt sinulle pahaa. Sinä olet tänä päivänä osoittanut hyvyyttäsi minua kohtaan, kun et tappanut minua, vaikka Herra oli antanut minut sinun käsiisi. Sillä kun joku kohtaa vihollisensa, päästääkö hän hänet menemään rauhassa? Herra palkitkoon sinulle runsaasti sen, mitä olet tänä päivänä tehnyt minulle. Nyt minä tiedän, että sinä tulet kuninkaaksi ja että Israelin kuninkuus on pysyvä sinun kädessäsi. Niin vannoo nyt minulle Herran kautta, ettet hukuta minun jälkeläisiäni etkä hävitä minun nimeäni isäni suvusta." Daavid vannoi Saulille. Sitten Saul meni kotiinsa; mutta Daavid ja hänen miehensä nousivat vuorilinnaan.

3. Kertomuksen keskeinen opetus

Älkää kenellekään pahaa pahalla kostako. Ahkeroikaa sitä, mikä on hyvää kaikkien ihmisten edessä. Jos mahdollista on ja mikäli teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa. Älkää itse kostako, rakkaani, vaan antakaa sijaa Jumalan vihalle, sillä kirjoitettu on: "Minun on kosto, minä olen maksava, sanoo Herra." Vaan "jos vihamiehelläsi on nälkä, ruoki häntä, jos hänellä on jano, juota häntä, sillä näin tehden sinä kokoat tulisia hiiliä hänen pänsä päälle." Älä anna pahan itseäsi voittaa, vaan voita sinä paha hyvällä. Room. 12: 17 – 21.

Daavid tiesi, että Saulin mieli muuttuisi pian, siksi Daavid ei lähtenyt Saulin mukaan.

4. Muita vastaavia kertomuksia Raamatussa

Joosefkaan ei kostonut veljilleen, vaikka nämä olivat rikkoneet niin syvästi häntä vastaan. Päästyään korkeaan asemaan hän olisi voinut niin tehdä, mutta ei - Joosef antoi anteeksi veljilleen.

5. Opeteltava Raamatun lause

Katsokaa, ettei kukaan kosta kenellekään pahaa pahalla, vaan pyrkikää aina tekemään hyvää toinen toisellenne ja kaikille. 1 Tess. 5:15.

6. Lauluehdotus VK 176 (UVK 176)

Pois pelko Herran kansa, ken vois sua peljättää,
kun Herra armossansa sua aina piirittää.

Omaisa nimet Hällä on aina muistossaan.
Ajalla synkimmällä Hän rientää auttamaan.

Pois ihmispelko heitä ja peljää Jumalaa.
Ken käypi Herran teitä, se avun hältä saa.
Maailman voipi voittaa vain usko Kristukseen.
Suo Herra armon koittaa, tuo rauhan kansalleen.

Sävel ruotsalainen, sanat Isak Björklund s. 1855

San. Michael Weisse 1544, säv. tanskassa 1627

Pois pel - ko Her - ran kan - sa, ken vois sua pel - jät -
- tää. Kun Her - ra ar - mol - lan - sa sua ai - na
pii - rit - tää. O - main - sa ni - met häl - lä on
ai - na muis - tos - saan. A - jal - la syn - kim -
- mäl - lä Hän rien - tää aut - ta - maan.

7. Tehtäviä / kysymyksiä

8. Muuta huomioon otettavaa

Daavid järjesti perheensä turvaan Mooabiin, josta Daavidin isoäiti, Ruut, oli kotoisin: "Niin Daavid lähti sieltä ja pääsi pakoon Adullamin luolaan. Kun hänen veljensä ja koko hänen isänsä perhe kuulivat sen, tulivat he sinne hänen luoksensa. Sieltä Daavid meni Mooabin Mispään ja sanoi Mooabin kuninkaalle: "Salli minun isäni ja äitini tulla asumaan teidän luoksenne, kunnes saan tietää, mitä Jumala minulle tekee." Daavid vei heidät Mooabin kuninkaan eteen; ja he jäivät tämän luo kaikeksi aikaa, minkä Daavid oli vuorilinnassa."

